

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga. Nytaarsgave for 1812

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XIX. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1811_171-txt-shoot-idm532/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

da vil jeg først ønske, at enhver Læser kunde give sig selv det Vidnesbyrd, at det ei var til ham, den talde, og dernæst melde et Par Ord om Taler selv. Vil Man kalde den ubeskedet, da mener jeg Man gør mig uret; thi man seer jo let, hvad jeg vil sige, og Hvem der kender sin Bibel, veed, at jeg har udeladt, Alt hvad som Meningen udføder, kunde lades ude. Desuden vil jeg bemærke, baade, at jeg vist ingenstunde har været mindre hovmodig af mit Pund end netop nu, og at jeg til min Guds Bæne indseer, at aldrig har jeg kyødet saa listig, som siden jeg holdt op at være min egen og traadte i min rette Herres Tjeneste. Jeg betænker mig end ikke paa her at tilføie det følgende Vers; men naar det skeer, og se, det skeer, da skal de fornemme, at der har været en Profet midt iblandt dem. Meppe vil Nogen, som kun kender mig af denne Høretale, derfor mene, at jeg som en Sværmer, mener at have Aabenbaringer, som Oldtidens Profeter, nei fra en saadan Grille, har den Helligaand, hvis Indskydelse, Sværmerne tilløve sig, friet mig i Naade, men jeg troer med Luther, at den Helligaand boer i sit Ord, og at naar vi hengive os til det i al Enfoldighed, da taler han

til os igennem det. Derfor troer jeg Kristus, naar han lærer os at spaa af Figen træet, og naar jeg seer Soudenvær blæse, veed jeg vist, det bliver herdt. Vel veed jeg, at Mange agbenbar, og Adskillige i Hjertet, se ad mine Spaadomme; men jeg maa svare dem med Kristi Ord: naar I se paa Himmelen, sige I:

Afien rød gør Morgen rød
Morgen rød gør Afien rød.

I Hienstalle! Himlens Skikkelse vide I at domme, kan I da ikke agre paa Tidernes Tegn!

Om de enkelte Digte har jeg kun lidet at sige. Sunlaugs Saga er forhen oversat i danske Bibliothek af Hr. Kaptain Abrahamsen, og det afholdt mig for nogle Aar siden fra at røre den; om den har vundet eller tabt ved at blive en Mellemting af Oversættelse og Bearbejdelse, veed jeg ikke selv, men jeg mener den staar passelig paa sin Plads, og det er mig nok. De fleste Smaaadigte ere fra Klædningsens Side ny, og paa to nær, forhen utrykte. Alle henhøre de til mit indvortes Livs sande Historie, og knytte sig hist og her til mine indvortes Forholde, men jeg troer dog nogenlunde at have undgaaet den Klippe, at lode det indvortes spille nogen egen Rolle, og mit indvortes er det jo

